

EL

EL

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 18.9.2008
COM(2008) 569 τελικό

2002/0072 (COD)

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

σύμφωνα με το άρθρο 251 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ

όσον αφορά την

**κοινή θέση του Συμβουλίου για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και
του Συμβουλίου περί της εργασίας μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης**

- Πολιτική συμφωνία για κοινή θέση

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

σύμφωνα με το άρθρο 251 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ

όσον αφορά την

κοινή θέση του Συμβουλίου για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί της εργασίας μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης

- Πολιτική συμφωνία για κοινή θέση

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ημερομηνία διαβίβασης της πρότασης¹ στο ΕΚ και στο Συμβούλιο 21 Μαρτίου 2002
(έγγραφο COM(2002) 149 τελικό – 2002/0072 COD):

Ημερομηνία γνωμοδότησης της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²: 19 Σεπτεμβρίου 2002

Ημερομηνία γνωμοδότησης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε πρώτη ανάγνωση³: 21 Νοεμβρίου 2002

Ημερομηνία διαβίβασης της τροποποιημένης πρότασης⁴: 28 Νοεμβρίου 2002

Ημερομηνία έκδοσης κοινής θέσης⁵: 15 Σεπτεμβρίου 2008

2. ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Στόχος της πρότασης οδηγίας για την εργασία μέσω εταιρειών προσωρινής απασχόλησης είναι να διασφαλιστεί η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης στους εργαζομένους μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης και επίσης να αναγνωριστούν οι εταιρείες προσωρινής εργασίας ως εργοδότες. Η εν λόγω πρόταση συμπληρώνει τη νομοθεσία των κρατών μελών, σύμφωνα με το άρθρο 137 της Συνθήκης, καθορίζοντας ένα κοινό και ευέλικτο κοινοτικό πλαίσιο για την προσωρινή εργασία μέσω εταιρειών προσωρινής

¹ EE C 203E της 27.8.2002, σ. 1-5. Τίτλος όπως στο πρωτότυπο

² EE C 61 της 14.3.2003, σ. 124.

³ EE C 25 E της 29.1.2004, σ. 368.

⁴ BULLETIN/2002/11/ 1.3.20

⁵ EE.... xxx

απασχόλησης, με σκοπό να συμβάλει αποτελεσματικά στη δημιουργία θέσεων εργασίας και στην ανάπτυξη ευέλικτων μορφών απασχόλησης.

3. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

3.1. Συνοπτικές γενικές παρατηρήσεις επί της κοινής θέσης

Μολονότι η κοινή θέση δεν αντανακλά όλες τις τροποποιήσεις που προτάθηκαν από το Κοινοβούλιο και ενσωματώθηκαν στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, οι περισσότερες από τις τροποποιήσεις του Κοινοβουλίου εγκρίθηκαν είτε στο σύνολό τους, είτε εν μέρει είτε στο πνεύμα τους. Επιπροσθέτως, η έκβαση της πολιτικής συμφωνίας για την κοινή θέση δείχνει ότι επετεύχθη πρόοδος σε ορισμένα θέματα, όπως τα εξής: η άμεση εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης για τους εργαζόμενους μέσω εταιρειών προσωρινής απασχόλησης από την πρώτη ημέρα της τοποθέτησης χωρίς εξαίρεση για τοποθετήσεις μικρής διάρκειας (η αποκαλούμενη «περίοδος χάριτος»)³, η διευκρίνιση ορισμένων ορισμών και είτε η διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους είτε η συμμετοχή τους ως προϋπόθεση για την εφαρμογή των διαφόρων παρεκκλίσεων που επιτρέπουν την απόκλιση από την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

3.2. Τροποποιήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη πλήρως, εν μέρει ή στο πνεύμα τους στην κοινή θέση του Συμβουλίου και στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής.

Η αρίθμηση των αιτιολογικών σκέψεων και των άρθρων αφορά την κοινή θέση του Συμβουλίου:

3.2.1. *Τίτλος: τροπολογία αριθ. 1 (αλλαγή του τίτλου της οδηγίας⁶)*

3.2.2. *Οι αιτιολογικές σκέψεις*

Αιτιολογική σκέψη 5: τροπολογία αριθ. 6 (διευκρίνιση των σχέσεων μεταξύ της εν λόγω πρότασης και της οδηγίας 1999/70 της 28ης Ιουνίου 1999 περί εργασίας ορισμένου χρόνου - πρώην αιτιολογική σκέψη 7).

Αιτιολογική σκέψη 9: τροπολογία αριθ. 4 (επαναδιατύπωση και προσαρμογή της πρώην αιτιολογικής σκέψης 4).

Αιτιολογική σκέψη 14: τροπολογία αριθ. 15 (αναγγελία του περιεχομένου του άρθρου 5 παράγραφος 1 – πρώην αιτιολογική σκέψη 15).

Αιτιολογική σκέψη 20: τροπολογία αριθ. 36 (προσθήκη διάταξης που ορίζει ότι οι προσωρινά απασχολούμενοι μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης δεν μπορούν να αντικαθιστούν τους εργαζόμενους που απεργούν στον έμμεσο εργοδότη).

⁶ Βλ. παραπάνω σημείο 1. Ο αρχικός τίτλος ήταν «Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί των όρων εργασίας των προσωρινά απασχολούμενων μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης».

3.2.3. Τα άρθρα

Άρθρο 1

Άρθρο 1 παράγραφος 1: τροπολογία αριθ. 23 (επαναδιατύπωση του πεδίου εφαρμογής για να προβληθεί καλύτερα ο τριγωνικός χαρακτήρας της προσωρινής εργασίας μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης).

Άρθρο 1 παράγραφος 2: αποδοχή ενός στοιχείου της τροπολογίας αριθ. 24 (επιβεβαίωση ότι η οδηγία διέπει τόσο τον έμμεσο εργοδότη όσο και την εταιρεία προσωρινής απασχόλησης).

Άρθρο 2

Άρθρο 2: τροπολογία αριθ. 26 (ενίσχυση των ισορροπημένων στόχων της οδηγίας).

Άρθρο 3

Άρθρο 3: τροπολογία αριθ. 28 (διαγραφή του ορισμού του συγκρίσιμου εργαζόμενου από τους ορισμούς του άρθρου 3).

Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β): τροπολογία αριθ. 30 (προσθήκη του ορισμού της εταιρείας προσωρινής απασχόλησης).

Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ): τροπολογία αριθ. 31 (προσθήκη του ορισμού του έμμεσου εργοδότη).

Άρθρο 3 παράγραφος 2: τροπολογία αριθ. 85 (διευκρίνιση ότι ο ορισμός των αποδοχών υπάγεται στην αρμοδιότητα των κρατών μελών) και τροπολογία 33 (διευκρινίσεις όσον αφορά την ομάδα των εργαζομένων που δεν μπορούν να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας).

Άρθρο 4

Άρθρο 4 παράγραφος 1: τροπολογία αριθ. 34 (επέκταση της υποχρέωσης των κρατών μελών να επανεξετάσουν τους περιορισμούς ή τις απαγορεύσεις που αφορούν μόνον ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων ή ορισμένους κλάδους για να συμπεριληφθούν όλοι οι περιορισμοί και οι απαγορεύσεις· επέκταση του πεδίου αιτιολόγησης στις απαγορεύσεις και στους περιορισμούς).

Άρθρο 4 παράγραφος 4: τροπολογία αριθ. 35 (διευκρίνιση ότι οι εθνικές απαιτήσεις όσον αφορά την καταχώριση και την εποπτεία των εταιρειών προσωρινής απασχόλησης δεν αποτελούν απαγορεύσεις ή περιορισμούς με την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1).

Άρθρο 5

Άρθρο 5 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση τροπολογία αριθ. 87 (αποδοχή του μέρους όπου διατυπώνεται εκ νέου η αρχή της μη διάκρισης).

Άρθρο 5 παράγραφος 2: τροπολογία αριθ. 86 (περιορισμός της εξαίρεσης όσον αφορά τις αποδοχές και απαίτηση διαβούλευσης με τους κοινωνικούς εταίρους).

Άρθρο 5 παράγραφος 3: τροπολογία αριθ. 92 (αποδοχή του μέρους σύμφωνα με το οποίο προηγείται η διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και δίνεται σε αυτούς η δυνατότητα να διατηρήσουν τις υφιστάμενες συλλογικές συμβάσεις).

Άρθρο 6

Άρθρο 6 παράγραφος 1: τροπολογία αριθ. 46 (διευκρίνιση του τρόπου δημοσίευσης των κενών θέσεων εργασίας)·

Άρθρο 6 παράγραφος 2: τροπολογία αριθ. 47 (σχετικά με τις ρυθμίσεις σύμφωνα με τις οποίες οι εταιρείες προσωρινής απασχόλησης μπορούν να λαμβάνουν εύλογο αντάλλαγμα για τις υπηρεσίες που παρέχουν στον έμμεσο εργοδότη)·

Άρθρο 6 παράγραφος 3: τροπολογία αριθ. 48 (διευκρινίσεις όσον αφορά το πεδίο της απαγόρευσης της αμοιβής από τους εργαζόμενους)·

Άρθρο 6 παράγραφος 4: τροπολογία αριθ. 49 (διευκρίνιση του πεδίου των διευκολύνσεων και των κοινωνικών υπηρεσιών που πρέπει να παρέχει ο έμμεσος εργοδότης στους προσωρινά απασχολούμενους μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης).

Άρθρο 7

Άρθρο 7 παράγραφος 1 και άρθρο 7 παράγραφος 2: τροπολογία αριθ. 51 (λαμβάνεται υπόψη ότι η εκπροσώπηση των εργαζομένων μπορεί να καθοριστεί με συλλογικές συμβάσεις).

3.3. Τροπολογίες αποδεκτές από την Επιτροπή που δεν περιλήφθηκαν στην κοινή θέση

Τροπολογία αριθ. 22 : το κοινό πλαίσιο δικαιολογείται ως μέσο για τη διευκόλυνση της ολοκλήρωσης της ευρωπαϊκής αγοράς εργασίας και της διασυνοριακής κινητικότητας (πρώην μέρος της αιτιολογικής σκέψης 22).

Τροπολογία αριθ. 44 : διευκρίνιση ότι η εφαρμογή του άρθρου 5 μέσω συμφωνίας των κοινωνικών εταίρων πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές (πρώην άρθρο 5 παράγραφος 5).

Τροπολογία αριθ. 71 : περιορισμός της εξαίρεσης όσον αφορά την αμοιβή στην περίπτωση συμβάσεων μικρής διάρκειας (πρώην άρθρο 5 παράγραφος 4).

Τροπολογία αριθ. 52 (καθιέρωση επιλογής που ανοίγεται στον εργαζόμενο όσον αφορά την ανάληψη άμεσης δράσης ή έμμεσης δράσης μέσω εκπροσώπων του στην περίπτωση μη τήρησης της οδηγίας - άρθρο 10 παράγραφος 2).

3.4. Τροπολογίες που δεν έγιναν δεκτές από την Επιτροπή και δεν περιλήφθηκαν στην κοινή θέση

Η κοινή θέση δεν περιλαμβάνει τις τροπολογίες 3, 5, 7, 8, 9, 13, 16, 25, 39, 45, 54, 84, 94, τις οποίες είχε απορρίψει η Επιτροπή με την αιτιολογία ότι δεν επέφεραν βελτίωση στην οδηγία. Δεν περιλαμβάνει επίσης τις τροπολογίες 10, 11, 12 (πρώτο μέρος), 21, 53, 88, 91, 93, 95, οι οποίες κρίθηκαν ως μη αποδεκτές από την Επιτροπή

είτε από καθαρά νομική άποψη ή επειδή θα διατάρασσαν τη γενική ισορροπία της οδηγίας.

3.5. Τροπολογίες που εισήγαγε το Συμβούλιο κατά τη διάρκεια των συζητήσεων

Αιτιολογικές σκέψεις 8 και 9: οι εν λόγω επαναδιατυπωμένες αιτιολογικές σκέψεις αντικαθιστούν τις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 4 οι οποίες αναφέρονταν, αντιστοίχως, στις εξελίξεις στο πλαίσιο της εφαρμογής της στρατηγικής της Λισαβόνας το 2000 και της ανακοίνωσης της Επιτροπής για την κοινωνική ατζέντα του 2000 και στα σχετικά συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου με πιο ενημερωμένες παραθέσεις που λαμβάνουν υπόψη τις εξελίξεις που σημειώθηκαν μεταξύ 2005 και 2007.

Αιτιολογική σκέψη 10: επεκτείνεται με βάση τη συζήτηση που πραγματοποιήθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τις διαφορές όσον αφορά το καθεστώς και τους όρους εργασίας των προσωρινά απασχολούμενων μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αιτιολογική σκέψη 11: περιορισμένη επαναδιατύπωση για σκοπούς συνέπειας.

Αιτιολογικές σκέψεις 12, 16 και 17: Ενισχύουν το χαρακτήρα του προστατευτικού πλαισίου που παρέχεται στους προσωρινά απασχολούμενους μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης, ενώ, παράλληλα, σέβονται την ποικιλότητα της αγοράς εργασίας και των συστημάτων εργασιακών σχέσεων που τονίστηκε κατά τη συζήτηση που διεξήχθη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (και αντανάκλαται τουλάχιστον εν μέρει στις τροπολογίες 18, 53, 54 και 71) εξαγγέλλοντας τη δυνατότητα παρεκκλίσεων βάσει του άρθρου 5 παράγραφοι 3 και 4 αντιστοίχως μέσω συλλογικής συμφωνίας ή - σε συγκεκριμένες περιπτώσεις - μέσω συμφωνίας μεταξύ των εθνικών κοινωνικών εταίρων.

Αιτιολογική σκέψη 15: Μια προσθήκη στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη η οποία λαμβάνει υπόψη τη συζήτηση που πραγματοποιήθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο⁷ (η οποία αντανάκλαται στην τροπολογία 12) σχετικά με την ανάγκη να αναγνωριστούν οι συμβάσεις αορίστου χρόνου ως σημείο αναφοράς στην αγορά εργασίας.

Αιτιολογική σκέψη 18: ευθυγραμμίζει το κείμενο της εν λόγω αιτιολογικής σκέψης, το οποίο αντανάκλαται στην τροπολογία αριθ. 20 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τους λόγους για τους οποίους δικαιολογούνται οι περιορισμοί ή απαγορεύσεις, με την προτεινόμενη από το Συμβούλιο επαναδιατύπωση του άρθρου 4.

Αιτιολογική σκέψη 19: ακολουθεί το σκεπτικό της αιτιολογικής σκέψης 14 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά.

Αιτιολογική σκέψη 21: αντικαθιστά την προηγούμενη αιτιολογική σκέψη 21, ενισχύοντας τα μέσα προάσπισης των δικαιωμάτων των προσωρινά

⁷

βλ. επίσης την παράγραφο 9 του ψηφίσματος του ΕΚ, της 17 Ιουλίου 2007, σχετικά με τον εκσυγχρονισμό της εργατικής νομοθεσίας για την αντιμετώπιση των προκλήσεων του 21ου αιώνα.

απασχολούμενων μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης και εξαγγέλλει τη νέα θέση σχετικά με τις κυρώσεις που προστίθεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1.

Άρθρο 2: υπογραμμίζει τους ισορροπημένους στόχους της οδηγίας σε μια επαναδιατυπωμένη ενιαία παράγραφο, αντανakλώντας το βασικό περιεχόμενο της τροπολογίας 26 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και το πνεύμα της τροπολογίας 54.

Άρθρο 3 παράγραφος 1 και άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο ε): επαναδιατυπώνει τους ορισμούς του προσωρινά απασχολούμενου μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης και της τοποθέτησης, ευθυγραμμίζοντας τους ορισμούς της τροποποιημένης πρότασης με τη συγκεκριμένη διατύπωση των τροπολογιών αριθ. 27 και 29.

Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο στ) και άρθρο 5 παράγραφος 1 ακολουθεί την προσέγγιση της τροποποιημένης πρότασης της Επιτροπής και της τροπολογίας αριθ. 32 (επαναδιατύπωση των βασικών όρων εργασίας και απασχόλησης) ορίζοντας ως «γενικές διατάξεις», όπως αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο στ), τις διατάξεις που ισχύουν στον έμμεσο εργοδότη, και εισάγει διατύπωση που είναι συνεπής προς τους αναθεωρημένους ορισμούς.

Άρθρο 4 παράγραφος 2: Ακολουθεί την τροποποιημένη πρόταση και την τροπολογία αριθ. 34 εκτός από το γεγονός ότι δεν αναφέρεται πλέον στην υποχρέωση των κρατών μελών να καταργούν τυχόν περιορισμούς ή απαγορεύσεις που δεν δικαιολογούνται πλέον, δεδομένου ότι το Συμβούλιο δεν θεωρεί αναγκαίο να επαναλαμβάνεται το αποτέλεσμα της απαγόρευσης που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 ούτε σκόπιμο να ορίζεται η τελική έκβαση της επανεξέτασης.

Άρθρο 4 παράγραφος 3: ακολουθεί την τροπολογία αριθ. 34 (η οποία δίνει στους κοινωνικούς εταίρους τη δυνατότητα να επανεξετάζουν τους περιορισμούς ή τις απαγορεύσεις που προβλέπονται από τις συλλογικές συμβάσεις)

Άρθρο 5 παράγραφος 4: ακολουθεί τις τροπολογίες αριθ. 19 και αριθ. 42 (διαγραφή των εξαιρέσεων για συμβάσεις των οποίων η διάρκεια δεν υπερβαίνει τις έξι εβδομάδες – δεδομένου ότι η αρχή της ίσης μεταχείρισης για τους προσωρινά απασχολούμενους μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης πρέπει να ισχύει από την πρώτη ημέρα της τοποθέτησης χωρίς να ισχύει γενική περίοδος αναμονής που ισχύει στις συμβάσεις μικρής διάρκειας.)

Άρθρο 5 παράγραφος 3 και άρθρο 5 παράγραφος 4: αντανakλά το πνεύμα των τροπολογιών αριθ. 44 και 71 (αποδοχή κατ' αρχήν ότι οι διαφορετικές εθνικές πρακτικές των κρατών μελών είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη με την παροχή της δυνατότητας για σύναψη συμφωνίας μεταξύ των κοινωνικών εταίρων σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές).

Άρθρο 5 παράγραφος 5: λαμβάνονται υπόψη ορισμένα στοιχεία των τροπολογιών αριθ. 40, 71 και 86 (αποδοχή στοιχείων που αφορούν την αποτροπή καταχρήσεων όσον αφορά, κυρίως, τις διαδοχικές τοποθετήσεις).

Άρθρο 6 παράγραφος 3 και άρθρο 6 παράγραφος 4: ακολουθούν την τροποποιημένη πρόταση και τις τροπολογίες αριθ. 48 και 49 με ορισμένες επαναδιατυπώσεις για λόγους ακρίβειας και συνέπειας με άλλες τροπολογίες.

Άρθρο 7: προβλέπει ότι τα κράτη μέλη κάνουν χρήση της επιλογής που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 σχετικά με τη βάση για τον υπολογισμό του ορίου για τη σύσταση οργάνων εκπροσώπησης των εργαζομένων στον έμμεσο εργοδότη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 1 όσον αφορά το όριο για τη σύσταση τέτοιων οργάνων εντός της εταιρείας προσωρινής απασχόλησης.

Άρθρο 8: περιλαμβάνει ειδική παραπομπή στην οδηγία 2002/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 2002 περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλευσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Άρθρο 10: περιλαμβάνει νέα παράγραφο 1 σχετικά με μέτρα που πρέπει να λάβουν τα κράτη μέλη για να διασφαλίσουν ότι οι εταιρείες προσωρινής απασχόλησης και οι έμμεσοι εργοδότες εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία.

Άρθρο 11: το Συμβούλιο θεωρεί ότι τα κράτη μέλη θα χρειαστούν τρία έτη για την εφαρμογή της οδηγίας, ενώ στην τροπολογία αριθ. 53 του ΕΚ και στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής είχε οριστεί περίοδος εφαρμογής δύο ετών.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Εν γένει, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η κοινή θέση ενισχύει σημαντικά το κείμενο της αρχικής πρότασης και ανταποκρίνεται στην επιθυμία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου η διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης, όσον αφορά τους βασικούς όρους εργασίας και απασχόλησης, μεταξύ των εργαζομένων μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης και των εργαζομένων που προσλαμβάνονται απευθείας από τον έμμεσο εργοδότη να ισχύει από την πρώτη ημέρα της τοποθέτησής τους. Τυχόν περιορισμοί ή απαγορεύσεις όσον αφορά τη χρήση εργασίας μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης μπορούν να διατηρηθούν μετά την εφαρμογή της οδηγίας μόνον εάν δικαιολογούνται για λόγους γενικού συμφέροντος. Στο στάδιο αυτό, κάθε διατήρηση περιορισμών ή απαγορεύσεων πρέπει να υποβληθεί σε επανεξέταση και να αποτελέσει αντικείμενο έκθεσης προς την Επιτροπή. Για σκοπούς επικουρικότητας, οι διαφορετικές εθνικές πρακτικές των κρατών μελών όσον αφορά τους όρους που επικρατούν στην αγορά εργασίας και τις εργασιακές σχέσεις μπορούν να λαμβάνονται υπόψη με την παροχή της δυνατότητας παρέκκλισης από την αρχή της ίσης μεταχείρισης μέσω συλλογικής συμφωνίας - ή υπό ειδικές προϋποθέσεις - μέσω συμφωνίας μεταξύ των εθνικών κοινωνικών εταίρων.